

да гърмятъ върху тѣхъ съ пушки и топове и да запалятъ селото имъ. Паднаха убити 149 безоръжни хора. Стадата на Българитѣ около 5,500 говеда и 7,600 овце, както и всичкитѣ тѣхни ниви станаха иманье на Шевкетовата фамилия!

Лъжливото извѣстие че една чета възстанници се появила при Върбица, раздразни всичкото Мохамеданско население въ Шумненско и приготи на Христианскитѣ села също такава съдба, каквато тѣ търпѣха по другитѣ мѣста. Въ Добруджа Турцитѣ, Татаритѣ и Черкезитѣ подъ предводителството на своитѣ аги приготивиха се да нападнатъ върху малобройнитѣ Българи, Ромъни и Гърци. Градътъ Мачинъ срѣщу Браила бѣше срѣдоточието на това съзаклятие. По всичкитѣ пѣтица задигнаха се стълбове отъ прахъ. Черкезитѣ караха вече голѣми стада които бѣха главния имотъ на Христианитѣ; при селото Печенега бѣха се вече нарѣдили Мюсюлманскитѣ коля, защото правовѣрнитѣ дошли и съ колята си за да отвѣзжтъ имотътъ на невѣрнитѣ; женитѣ и дѣцата на Българитѣ се бѣха вече скрили въ трѣстѣта и въ блатата дунавски. Нѣ Турската власть на врѣме въспрѣ това предприятие. При всичко това грабѣхъ и убивахъ тукъ тамъ. Въ Тетевенско и въ горскитѣ села около Орхание свирѣцствувахъ Ловчанскитѣ Помаци, а около Свищовъ Черкезитѣ. Накъсо въ разстояние на 50 дни отъ появението на Панагюрското възстание па до захващанието на Сърбската война, Мохамеданитѣ по Дунавскитѣ страни и въ Тракия злодѣйствувахъ денѣ и нощѣ, усвоихъ стадата и имота на Българската рая и се наслаждавахъ съ всичкитѣ сласти, които дава необуздан-